

Det er altid en fornøjelse for en SF'er at blive bebrejdet af en radikal, at et forslag ikke er vidtgående nok, så tak for det til fru Margrethe Vestager. Så skal jeg i øvrigt takke for støtten fra Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti, og tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af forvaltningsdomstole, ændring af klagebehandling i forbindelse med tilkendelse af sociale ydelser og præcisering af den sociale lovgivning.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 14/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Regeringen ønsker, at borgerne har den retssikkerhed, at man kan få sin klage afgjort hurtigt og effektivt, hvis man ikke er tilfreds med en afgørelse på det sociale område.

Det administrative klagesystem på det sociale område er indrettet til at kunne håndtere et stort antal sager hurtigt og smidigt, og regeringen følger naturligvis løbende udviklingen på området med henblik på, om der er grundlag for opstramninger.

Borgernes retssikkerhed er bl.a. sikret ved, at det er klageinstansen, der skal sørge for at skaffe det fulde grundlag for sagen, og den skal sørge for at medtage alle relevante oplysninger og

hensyn i afgørelsen. Det er en helt central beskyttelse af borgeren, at man som den svage part ikke har pligt til selv at skulle fremskaffe dokumentation. Det betyder samtidig, at det ikke er nødvendigt for borgerne at have sagkyndig repræsentation under sagens behandling.

Når de administrative klagemuligheder er opbrugt, har borgeren stadig mulighed for at føre sagen for de almindelige domstole. Derfor blev der netop lagt vægt på, at Den Sociale Ankestyrelse skulle være en administrativ klagemyndighed og ikke en forvaltningsdomstol.

Den Sociale Ankestyrelse blev oprettet med det formål, at der skulle være en særlig sagskundskab, som ikke blot foretager rent juridiske og retssikkerhedsmæssige vurderinger, men også tager sociale hensyn. Det er der taget højde for i ankestyrelsens sammensætning og beskikede medlemmer.

Ankestyrelsen er ligesom domstolene uafhængig af instruktioner i afgørelsen af sager på det sociale område. Den tid, som klageinstanserne på det sociale område bruger på sagsbehandlingen, er i gennemsnit betydelig kortere end den tid, det tager at få en sag behandlet ved domstolene i dag. Sager, der føres ved domstolene, er generelt både mere tidkrævende og mere ressourcekrævende.

Det er også vigtigt at fastholde, at det system med domstolskontrol med forvaltningen, som i dag bliver foretaget af generalister, ved almindelige domstole giver en mindst lige så god beskyttelse af borgerne, som hvis den blev foretaget af forvaltningsspecialister ved specialdomstole. Borgernes retssikkerhed vil ikke blive forbedret ved en omlægning af domstolskontrollen på det sociale område.

I forhold til en diskussion om begrænsninger i kommunernes adgang til selv at fastsætte serviceniveau inden for den sociale lovgivning skal der ikke herske tvivl om, at det er regeringens opfattelse, at serviceniveauet som hidtil skal fastlægges af de enkelte kommunalbestyrelser. Skal der være mening med det lokale selvstyre, må det være en helt naturlig forudsætning, så længe kommunerne holder sig inden for lovgivningens rammer.

Jeg synes dog, at det er meget væsentligt at fastholde, at kommunerne på ingen måde har et frit skøn på det sociale område. Der skal altid være forsvarlige og socialfaglige begrundelser for valg af foranstaltninger eller ydelser, og fortolkninger af regler om f.eks. borgernes ret til at få en ydelse er slet ikke op til kommunernes